

ŻYĆ EWANGELIA

XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* Mk 10,17-27 * 10.10.2021 (528)

(wersja krótsza) Gdy Jezus wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, zaczął Go pytać: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu rzekł: «Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę». On Mu odpowiedział: «Nauczycielu, wszystkiego tego przestrzegałem od mojej młodości». Wtedy Jezus spojrział na niego z miłością i rzekł mu: «Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną». Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości. Wówczas Jezus spojrział dookoła i rzekł do swoich uczniów: «Jak trudno tym, którzy mają dostatki, wejść do królestwa Bożego». Uczniowie przerazili się Jego słowami, lecz Jezus powtórnie im rzekł: «Dzieci, jakże trudno wejść do królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność. Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do królestwa Bożego». A oni tym bardziej się dziwili i mówili między sobą: «Któż więc może być zbawiony?» Jezus popatrzył na nich i rzekł: «U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga; bo u Boga wszystko jest możliwe».

Czytając dzisiejszy fragment Ewangelii, często wyciągamy fałszywy wniosek, że Chrystus potępił zasobność w dobra materialne. Chrystus niczego takiego nie zrobił, tylko zwrócił uwagę na to, że w życiu człowieka bywają chwile, kiedy musi wybierać: albo dobra materialne, albo Chrystusa. I stało się. Bogaty młodzieniec nie zdecydował się na pójście za Chrystusem, gdyż był przywiązany do swoich dóbr. Przywiązany tak dalece, że uczynił rzecz, której nie chciał – odszedł od Chrystusa. Jaki stąd płynie dla nas wniosek? Nie wolno popadać w niewolę rzeczy, gdyż konsekwencje takiego zniewolenia bywają bardzo poważne. Gra, bowiem, toczy się o to, by umieć porzucić dobra materialne, gdy zajdzie potrzeba, a jeszcze lepiej umieć podzielić się z tymi, którym potrzebne jest nasze wsparcie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy nie jestem zbyt przywiązany do dóbr materialnych? Czy potrafię dzielić się z potrzebującymi?

Do wykonania: W moim „budzecie” uwzględnię potrzeby ubogich.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

12.10 (wtorek) Wspomnienie bł. Jana Beyzyna, prezbitera

Jan urodził się 15 maja 1850 roku w Beyzymach na Wołyniu. Po ukończeniu gimnazjum w Kijowie w 1872 roku wstąpił do Towarzystwa Jezusowego. 26.07.1881 w Krakowie przyjął święcenia kapłańskie. Przez wiele lat był wychowawcą i opiekunem młodzieży w kolegiach Towarzystwa Jezusowego w Tarnopolu i Chyrowie. W wieku 48 lat podjął decyzję o wyjeździe na misje. Początkowo o. Beyzym miał jechać do Indii, ale nie znał

języka angielskiego. Udał się więc na Madagaskar, gdzie językiem urzędowym był francuski, którego Beyzym uczył się już w Chyrowie. Tam oddał wszystkie swoje siły, zdolności i serce opuszczonym, chorym, głodnym, wyrzuconym poza nawias społeczeństwa; szczególnie dużo uczynił dla trędowatych.

13.10 (środa) Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

Honorat Koźmiński (Florentyn Waclaw Jan Stefan Koźmiński) urodził się 16 października 1829 roku w Białej Podlaskiej. W roku 1848 wstąpił do Zakonu Kapucynów w Warszawie i w roku 1852 otrzymał święcenia kapłańskie. Był cenionym kaznodzieją, poszukiwanym spowiednikiem i kierownikiem dusz oraz popularnym pisarzem religijnym. Założył wiele zgromadzeń zakonnych, przede wszystkim bezhabitowych. Przez całe życie dokładał starań, by dać poznać ludziom miłość Boga do człowieka. Zmarł w Nowym Mieście nad Pilicą 16 grudnia 1916 roku.

14.10 (czwartek) Wspomnienie św. Kaliksta I, papieża i męczennika

Według tradycji Kalikst (łac. Callixtus) pochodził ze stanu niewolniczego. Obdarowany wolnością, został wybrany na diakona przez papieża Zefiryra i stał się też jego następcą na Stolicy Piotrowej. Zwalczał błędy adopcjanistów i modalistów. Poniósł śmierć męczeńską w roku 222 i został pochowany przy via Aurelia w Rzymie.

15.10 (piątek) Wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła

Teresa (hiszp. Teresa Sánchez de Cepeda y Ahumada) urodziła się w roku 1515 w Ávili. W dwudziestym roku życia wstąpiła do klasztoru karmelitanek. Za natchnieniem Bożym przeprowadziła reformę swojego zakonu mimo wielu przeciwności. Na podstawie własnych doświadczeń napisała szereg dzieł zawierających głęboką naukę o życiu mistycznym. Zmarła 15 października 1582 roku. Wraz ze św. Janem od Krzyża jest uważana za założycielkę karmelitów bosych. Kanonizowana została 40 lat po śmierci przez papieża Grzegorza XV. W roku 1970 papież Paweł VI nadał jej tytuł doktora Kościoła. Jej książki (przede wszystkim: Księga Życia, Twierdza wewnętrzna, Droga Doskonałości) są integralną częścią literatury hiszpańskiego Renesansu, jak również chrześcijańskiego mistycyzmu i chrześcijańskiej medytacji.

16.10 (sobota) Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej

Jadwiga (księżna Jadwiga z Andechs-Meran, niem.: Hedwig von Andechs) urodziła się w Andechs (Bawaria) około roku 1174. W trzynastym roku poślubiła księcia Henryka I Brodatego (+1238), z którym miała siedmioro dzieci (wśród nich Henryka II Pobożnego). Otaczała troską ubogich i chorych, dla których fundowała szpitale. Po śmierci męża schroniła się do klasztoru w Trzebnicy i tam zmarła 15 października 1243 roku. Uznawana jest za patronkę Polski i Śląska, a także małżeństw i chrześcijańskich rodzin. W XX wieku czczona była jako patronka pojednania polsko-niemieckiego

WARTO WIEDZIEĆ:

RÓŻANIEC – Różaniec (z łac. rosarium, ogród różany) – modlitwa pierwotnie znana jako Psalterz Najświętszej Maryi Panny. W tradycji katolickiej kultywowany był od czasów średniowiecza i obdarzony szczególnym znaczeniem duchowym i błogosławieństwami. Symbolika różańca oparta jest na objawieniach maryjnych, potwierdzonych przez Kościół. Termin różaniec oznacza także nabożeństwo różańcowe – czyli wspólne odmawianie modlitwy różańcowej w świątyni, najczęściej przed wystawioną monstrancją z Najświętszym Sakramentem. Technicznie Różaniec to połączone ze sobą za paciorki z drewna, z tworzywa sztucznego lub cennego kruszcu, nieraz nawleczone na sznurek, którego końce są ze sobą złączone. Nazywane koronką, używane są do liczenia odmawianych modlitw. Obecna forma paciorków różańcowych ewoluowała wraz z modlitwą różańcową. Wyrabia się także metalowe obrączki różańcowe, często ze srebra, z 10 guzkami lub beleczkami i znakiem krzyżka.